

ב:

עין משפט
גר מצותה

[illegible]

דבינו חננאל

ומסקינן חבלות דגופו
וחבלות דמגופו וקסבר
עירוב פשרות כתוב
זאב ואפילו הלאות
וכתיב בהו אם כסף
מלוח את עמי וגר
יחייבא קח לך מה
בשנתו כפרשת ואלה
ההפסדים מעורבין הן.
וכי כתיב אליהם אסור
לחייב אפילו הלאות
ההלאות צריכין ג'
במחמין מיהו אקילו רבנן
בהלאות ההלאות דלא
לבעו מוחמין משום דלא
אחז דאמר דבר חדה
אחד ריני מסתור ואחד ריני
משנת דרשה ומסירה

היה לי חבל בגופו מה לי חבל בנפשו
שכן דרך כלל מקום נשון מה
המפקד (ב"מ דף טז:) מלאך המות מה
קטנא כולה מה לי קטנא פלגא וכו'
אמר רבי ינאי מה לי הן מה לי דמיון
הן לי דמיון מה לי הן נמי אמרין
"ל דחללא שיכא בגוף טפי ופשיטא
לך נטף ברישא מבל בגופו:

ברא הלא אין רינתה דין. דרבי
אבבא דרבי אבבא פריך
שמואל ושאר אמוראי סברי דיימין
ון ון ון ון קאמר ד"ה הא אלא
דימא דמי בר קמא דמא בכול
קאמר ד"ה קא. דלמא דרבי שומרון
רינתה וטאן דלית ליה עירוב פשוט
כני בני כדמכא בשמעתין ופשוט
דרבי אבבא לא חשיב ר"ה להאי
דימא דלא מנחמא בי ר"ה חיל ור'
ושעיא וטאן דרבי יוחנן אית ליה
בכול (סע) דרבי בר קמא וזכירנא
ריש מכלתין אמרין רבי יוחנן וריש
קאמר אמרי מרובייהו שנים שטאן
וישעיא דין ובהולץ (וינחמא דף מו)
רבי קאמר רבי יוחנן דר ברך שלש
שפט כמיבי ביה וי"ל דאפי' מאן דאית
ליה עירוב פשוט כחוב כח
עי שלש מוסא דפשוט (וקרא דח)
שפט אחד ליה לכו והאי דקאמר
כח מאי קסבר כי"ה קא חיל קא סבר
ין עירוב פשוט כחוב כח וכן
בעין מומחין דלא דריש משפט
האד להשטות והדאית והלואות לגיזות
וגיזות שלש מנא ליה וכו' קאמר
עולם קסבר עירוב פשוט כחוב
אין ובדין הוא דכני מומחין כו'
מ"ל דאפי' אין עירוב פשוט כחוב
אין דין הוא דליבעו ד' מומחין

צו. ממונו ה"ל למנקט ברשא
לי להקדים הפשוט כדאשכחן
לי הכא מה לי התם וכן ומה
אזיהו נשך (שם 97 סג.) השתא

ואין בית דין שקול מה
הרי כאן עשרים ושש
ותהא ראויה לסנהדרין
נחמיה אומר מאתיים
עשרות: **גמ'** אטו גז
ממונות נינהו אמר ר
מה הן דיני ממונות
הודאות והלאות לא
ממונות הוה אמינא ד
תנא גזילות וחבלות ה
ולא קתני דיני ממונות
דאפילו הודאות והלא
חבלות משום דעיקר
וחבלות כתיבי גזילות
הבית אל האלהים חב
מה לי חבל בממונו ת
גזילות וחבלות אבל
ולמאי אילימא דלא
רבי אבהו ^בשני
לדברי הכל אין דיני
בעינן מומחין מאי ק
פרשויהו כתוב כאן
קסבר אין עירוב פרש
למה לי לעולם כ
כתוב כאן ובדין הוא
והאי דלא בעינן מומ
דאמר רבי חנינא ^ג
ממונות ואחד דיני נפ

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

ואין בים דין שקול. אין עושין ב"ד וזנות שחם יתקנו למחלוקין היו להו
פלגא ופלגא ולא משכחת לה הטייתן לטובה ע"פ אחד הלכך מוקיפין
עליהן עוד אחד. ובגמרא (דף י"א.) פריך כיון דאין ב"ד שקול ומתרחב
עשרים ושלושה הטייה לרעה על פי שנים לא משכחת לה: מאה

ועשרים' (ספ) מפרש כנגד מי:
מאזיס ושלגיס. דהיינו כ"ג עשריות
שיהא כל אחד מבית דין שר על עשרה
דבציר מפרשה לא אשכחם שדרה:
גמ' מה סן קפני. האי גזילות
וחבלות פירושא דדיני ממונות הוא
ללא חימה כל דיני ממונות במשמע
ולמעטוי הילואות הולואת סחן בלאי
על גזילות חקדים והולואת נעילת דלת
כפני לזין כדאמרין לקמן [ג.] הלך
מעטיסו ולקמן מפרש ממאי
מעטיסו: הולואות ופולואות. שניין
על עסקי מזוהי סחן הולואות עגל דלת
כעדי הולאה שמציא עדים שאומרים
כפניו הוה לו הולואות עגל דלון
כעדי הולאה שמעדין כפניו הלוהו
והלא טופר בשמיין ופי האי לשנא
טובא איכא כהן מילתא הולאה אחר
הולאה הולאה אחר הולאה מנטרפין
כפרק ג' [לקמן ד. ג.] גבי עדים
וזממין. ואית דמפרשי הולואות שמורה
במקמל הולואות שכופר הכל. וראשון
עיקר דמכדי טעמא על עסקי מזוהי סחן
כדאוקימנא טעמא לקמן משום נעילת
דלת כפני מזוהי שחא דהא קרי
הולואה והא לא קרי הולואה הולואות
וכפירות איבעי ליה למימני: סנא
גזילות וחבלות. כפרושא. ועקרב כעל
היסי אל האלסיס. מדכחז כפרשה
אלסיס ג' וזמני נפקא לן בדעיקן גשלה
והאי קרא כפיני בשומר חסם חזה
טועני שגלה יד כפקדונו דהיינו
גזילות: מה לו חבל כממונו. ממשמע
שאמר גשלה בשומר כממונו אף חובל

גופו ככלל הלך כהא נמי כתיב ביה ואי לא תנא דריי ממונות הוה
איתנא תהך משום דבגווייהו כחב נקט וכו' ועלום הוא הדין
לדידי מילא להכי תנא דריי ממונות ותנא וזה כן דריי ממונות
גויות והנלות למעטיה ודוולות והולות דלסן ק' דלון בשמע
כיון דתנא דריי ממונות נישתק: **ולמאי**. הלכתא שיערינה תנא
לדידי מילא למעוטינהו מאי: **דכרי הכל**. לקמן (דף ג.) קאי
פלגי בפסא דאשמעינן 'ו' אכחו דכדון כולוהו מורו דכעין 'ג'
פוטין. סמוכין ונעלו רשות משיא לדון כדלמתיא לקמן בשירקין
(דף ה.) **ומאי קסבר**. תנא דרין דמעטינהו: **אי קסבר עירוב**
פרסום כפיב כן. דליכא למאן דלמור כהגול עליס (י"ב דף ק.)
דשפרסותי הכמותות כאלה המעשיות מעורבות אין שום מקרה
כחוס דפרשה 'ו' שאינו יכול לעמוד בה אלא מפשה אחת הוה
בגון אשר יאמר כי הוא 'ו' (שמות כב) דלפנין מיעי (י"ב ה.) מורה במקצת
הטענה ישבע כ' שכתב בשומר חנם לאו אשומר חנם קאי דשומרין
א"ע"פ שאל הורו במקצת מייבין לשבע דהולאה מקצת הטענה אפשרת
דאם כפי מלוה קאי (שמות כב) דהמס הוא דכעין אלא במקצת 'ו' לא
היה כלום חזקא אם טענה המועב אמת לא היה יכול לו להשיב פניו
נגדו ולומר לא הלויתני הלך אפי' שבעה לא בעי אבל בפיקדון
לדינא גמילות חסדים מצי פניו וכופר הכל ובעי שבעה והאי תנא
דמתניתין אי קבירא לוי נמי דהאי אשר יאמר כי הוא כהולאה
משמי הרי נאמר אלהים בזה קרא דמשמע מומחין לשון שררה
ורבנות דמתרוממין דהא נתיחא אלהים לפרעה (שם י) לקון רבנות
ויביעי מומחין: **ואי קסבר**. דהאי קרא לאו כהולאה משמשי: **שלא**
מגל. כהולאה הא מתלתא אלהים נפקא לן לקמן (דף ג.) ואלהים
כהולאה לא כתיב: **משום דר' חנינא**. ותקנתא דרבנן הוא: **כדרישא**
ווקירא. קרין לנדון את העדים כאלה יום שעה הולאו:
שנאמר

מסורת הש"ס

(א) לקמן א. פ"ה ב' (ב"ק
ק"א.) ב' לקמן לב' יבמות
קכ"ג. (ד) [רש"י ש"ח].
(ה) [בדל"ל ש"ח]. (ו) [חולין
ל"ה]. (ז) [ע"י חזקוני].
(ח) לקמן לב' ד"ה אחד וכו'.
סמ"ג יב"ד ל"ה. (ט) ד"ה
למנוח.

נדה אור השלם

1. אם לא ימצא הנגב
ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעה:
שמות כב 1

מוסף רש"י

עירוב מרשיות כתוב
באן. מסוק שהוא מפרסה
אחרת נחשב כזב, שאינו
מקומה, דהיי"ו הוא זה
נלמס כקף תלוי הוא ליה
לכאמרי דהאס קאי, דליו
סבך פרשתה דפקדון כלל
הודאה במקלט מחייב (ב"ק
קמ.) בדרישה. נדירות כי
האי גוינא לטין את דבריו
יבמות קכב. ע"ש.)
ובבבבקה. נלמס יוס
ינלס שעה (שם)